

ಯುವಚೇತನ-ರಾಷ್ಟ್ರಚೇತನ

ಯುವಚೇತನ - ಎಂಥ ಸುಂದರವಾದ ಪದ! ಯುವಕ ಎಂದಾಕ್ಷಣವೇ ದೃಢಕಾಯನಾದ, ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಯಾದ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೇ ಮೈವೆತ್ತಂತೆ ಇರುವ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರಣ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು. ಯೌವನವೆಂಬುದು ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ, ಅದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಉತ್ಸಾಹ, ಮುನ್ನುಗ್ಗುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಶಾನೋಟ, ಹೊಸಹೊಸದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ, ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆ - ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗದ ಈ ಜೀವಂತ, ಕಾರ್ಯಶೀಲ ಮನೋಭಾವವೇ 'ಚೇತನ'. ಇಂಥ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನೇ 'ಯುವಕ'. ಆತನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದ ಮಾನಸಿಕ ಚಲುಮೆಯನ್ನೇ 'ಯುವಚೇತನ' ಎನ್ನುವುದು.

ಉತ್ತಮ ಯುವಕ : ಇಂದು ಯುವಕರೆಂದರೆ ಅವಿಧೇಯರಾದವರು, ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವವರು ಎಂಬ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಅಂಥವರ ವರ್ತನೆಯೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎದ್ದುಕಾಣುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಹುಪಾಲು ಯುವಕರು ಹಾಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯುವಕನಾದವನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು:

೧. **ವಿನಯವಂತಿಕೆ:** ಒಳ್ಳೆಯ ಯುವಕನ ಮೊದಲ ಗುಣವೇ ವಿನಯವಂತಿಕೆ. ಅದು ಹಿರಿಯರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಗುಣ. ಅಹಂಕಾರವೆನ್ನುವುದು ಇಂಥ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುವಂಥ ಗುಣ. ವಿನಯವಂತನಾದವನು ಮುಕ್ತಭಾವದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಹಂಕಾರಿಯಾದವನು ಅಂತಹ ಜೀವನಪೌಷ್ಟಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

೨. **ಕೃತಜ್ಞತೆ :** ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರಿಂದ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಮಾಜದಿಂದ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಫೆಬ್ರವರಿ 2014

ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಂತೂ ವಾಹನ, ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್, ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉಪಕರಣಗಳು ಮುಂತಾದ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಹದಿಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ, ಧಾರಾಳವಾದ ಹಣವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಯುವಕ, ಅವು ತನಗೆ 'ದಕ್ಕಬೇಕಾದದ್ದು' ಎನ್ನುವ ಹಕ್ಕಿನ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. 'ಕೃತಜ್ಞತೆ'ಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಬಗೆಯ ವರ್ತನೆಯು ಹದಿಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸಹಜಸ್ವಭಾವ ಎಂದು ಪೋಷಕರು ಅದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಗುಣವು ಅವರು ವಯಸ್ಕರಾದ ಮೇಲೂ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪೋಷಕರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಣದ ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಅಥವಾ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯ. ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಪೋಷಕರು ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಗಳಿಸಿದವು; ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅವರು ತನಗೆ ಅವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ 'ಹಣ' ಅಥವಾ 'ವಸ್ತು'ಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಬಾರದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಹಿಂದಿನ ಪೋಷಕರ 'ಪ್ರೀತಿ' ಮತ್ತು 'ವಾತ್ಸಲ್ಯ'ಗಳೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ ಪೌಢ ಮನೋಭಾವ ಇರುವ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

೩. **ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿತನ:** ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ದೋಷಗಳಿಗಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ದೂರುವುದು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದು ಅಪ್ರಭುದ್ಧ ಗುಣ. ತಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನೋ, ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನೋ, ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೋ ಸ್ವಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ದೂರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ದೋಷಪೂರಿತ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಗಳೆರಡರ ಮೇಲೆಯೂ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ 'ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ' ಮತ್ತು

‘ಜವಾಬ್ದಾರಿತನ’ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವವಾದುದು. ‘ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದವನು ನಾನೇ’, ‘ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಪ್ಪಿನ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು’ - ಈ ಬಗೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಭಾವನೆಯು ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಯುವಕರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನುವುದು ಯುವಕರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಹಜ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

೪. ಗೌರವ : ‘ಅವಿಧೇಯತೆ’ಗೆ ಕಾರಣ ‘ಗೌರವ ಭಾವನೆ’ಯ ಅಭಾವ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಯಸ್ಕರೂ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಯಸ್ಕರು ನಡೆಸುವ ಮೌಲ್ಯರಹಿತ ಜೀವನ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಹುದಾದ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಯುವಕರು ಖಂಡಿತ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟದ ಸಂಗತಿ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ತಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಅಥವಾ ಗೌರವಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದೂ ಯುವಕರ ಗೌರವಹೀನತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ, ಅಂಥವನು ಇತರರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇತರರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಆತ್ಮಗೌರವದ ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವಾರು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಕಾರಣ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಯುವಕರು ‘ಆತ್ಮಗೌರವ’ವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದು ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಯುವಕರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರಲ್ಲಿ ಗೌರವಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾದುದು.

೫. ಅನುಕಂಪ : ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವು ಇಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭೋಗಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿದೆ. ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯ ಹೀನರು ಹಾಗೂ ಬಡಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾದರ - ಇವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪಿಡುಗುಗಳು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಭೋಗವಸ್ತುಗಳ ಸಂಚಯನ ಮತ್ತು ಉಪಭೋಗ - ಇವಿಷ್ಟೇ ಇಡೀ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ ಎಂಬಂತೆ ಯುವಕರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾಂಶ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉಪೇಕ್ಷಿತರು, ದೀನದಲಿತರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಕಳಕಳಿಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಆತಂಕಕಾರಿಯಾದ ವಿಷಯ. ಅಲ್ಲದೆ, ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿರಿದುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರನ್ನು Losers - ‘ಸೋಲುಂಡವರು’ ಎಂದು ಕರೆದು ಹೀಯಾಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ನಮ್ಮ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಇದಂತೂ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಕೃತ ಅನುಕರಣೆಯೇ ಸರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ‘ಸರ್ವೋದಯ’ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತವಾಗುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತರದವರೂ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಗಳಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಅದರದು. ಹಾಗೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಅನುಕಂಪ’, ‘ಕರುಣೆ’ ಮುಂತಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಯುವಕರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೂ ಉಜ್ವಲ ಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಯುವಕರ ಆವಶ್ಯಕತೆ: ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ದೇಹಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅನುಭವದ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢತೆಯ ಕೊರತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮಮನೋಭಾವದವರಾದ ಅವರು ಜೀವನದ ಹಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂವೇದನಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ವಯಸ್ಕರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರತಿರೋಧ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ‘ಅಹಂಕಾರ’ ಮತ್ತು ‘ದರ್ಪ’ವಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳ, ನ್ಯಾಯ-ಅನ್ಯಾಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ತೋರುವುದೂ ಉಂಟು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಯುವಕರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಬಹಳ ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿರಬೇಕು; ಅನುಕಂಪಭರಿತವಾಗಿರಬೇಕು; ಯುವಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು; ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮೆರೆಯಬೇಕು. ಯುವಕರ ಅಗತ್ಯಗಳಾದರೂ ಏನು? ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವೇ ಯುವಕರ ಮೂಲಭೂತ ಆವಶ್ಯಕತೆ. ಆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧನೆಗೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು - ಇದು ವಯಸ್ಕ ಸಮಾಜದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು.

ವಯಸ್ಕರ ಅನಾದರ - ಯುವಕರ ತಿರಸ್ಕಾರ : ಯುವ ಸಮುದಾಯದ ಒಳಿತಿನ ಮೇಲೆಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಂತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಯುವಸಮುದಾಯದ ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲವೇ? ಹೌದಾದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಯಸ್ಕರಾದ ನಾವು ಎಷ್ಟು ತಾನೇ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ? ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಮಾನವನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯನಿರ್ಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇಂಥ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕದಿದ್ದರೆ, ಸ್ವಸ್ಥ

ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? - ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವ ಸಾವಧಾನ ವಯಸ್ಕರಾದ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಭೌತಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯ ವ್ಯಯವೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಅದರ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ಸೃಜಿಸುವುದು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಸಮಾಜದ ಬಹುತೇಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅಗಾಧತೆಯ ಅರಿವಿನ ಅಭಾವ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ಮಾತಂತೂ ದೂರವೇ ಉಳಿಯಿತು. ಇಂಥ ಅನಾದರದಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಇಂದು ನಾವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಲವಾರು ಉಪದ್ರವಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ: ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಪಿಡುಗೊಂದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಿರಸ್ಕಾರವೇ ಅದು. **ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆ** - ಇವುಗಳು ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಜೀವ ಸತ್ವಗಳು; ಸಮಾಜದ ಜೀವಂತಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಚಲನಶೀಲತೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳು. ನಮ್ಮ ಪುರಾತನರ ಜೀವನಶೈಲಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಆಚಾರ, ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಗಳು ಶತಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಮಾನದ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವಗೊಂಡು, ಸಂಸ್ಕರಣಗೊಂಡು, ಸಾರಗರ್ಭಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನೇ ನಾವು 'ಸಂಸ್ಕೃತಿ' ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡೇ, ನಮ್ಮ ಜನರ ಹಲವಾರು ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಬದುಕುವೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಬಾಳಬದುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಚಿರಂತನತೆಯ ರಹಸ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಸವಕಲು ಆಚರಣೆಗಳ ಅಂಧಾನುಸರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ವಿಷವಾಯವಿನಂತೆ ಹಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗೆಗಿನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಭಾವನೆಯು, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಾನೇ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ? ಮುಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಸಂರಚನೆ ಯಾವ ತಾತ್ವಿಕ ಅಥವಾ ನೈತಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ? ಅವುಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಾದ ಇಂದಿನ ಯುವಕರ ಭೂಮಿಕೆ ಏನು? - ಈ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಥ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಫಲರಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸು ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಯುವಚೇತನವೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚೇತನ : ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯುವ ಚೇತನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಾವು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು. ಧೀಮಂತ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನ ಯುವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಾರಾಧನೆಗೆ ಆವಾಹಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಇಂದು ನಾವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಆಧುನಿಕ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ವಿಪರೀತ ಭೋಗಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವ ತುರ್ತು ಆವಶ್ಯಕತೆ ಈಗ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ, ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಯುವಕರ ಮುಂದೆ ಉದಾತ್ತ

ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಆದರ್ಶವೊಂದನ್ನು ಇರಿಸಲು ನಾವು ಅಶಕ್ತರಾಗಿರುವುದು; ಆ ಆದರ್ಶದ ಪೂರೈಕೆಯೇ ಜೀವನದ ಸಾಫಲ್ಯದ ಮಾನದಂಡ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನಗಾಣಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿರುವುದು. ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಇದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದು ಸತ್ಯಹೀನವೂ ನಿರ್ಮೀಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪಾಠ ಇದು.

ಆದರ್ಶವೃಕ್ಷ : ಆದರ್ಶವೆಂಬುದು ಅಮೂರ್ತ ಕಲ್ಪನೆ. ಅದು ಸಾಕಾರಗೊಂಡಿರುವ ಬೃಹ ವೃಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಆ ಆದರ್ಶದ ಗರಿಮೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹತ್ತುಹಲವು ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಬಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಯುವಕರ ಮುಂದೆ ನಾವು ಇರಿಸಬಹುದಾದ ಬಹು ಉನ್ನತ ಆದರ್ಶವೃಕ್ಷಿಯೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು. ಅವರು ಯುವಕರ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ: ೧. ವೃಕ್ಷಿಗತ ಚಾರಿತ್ರ್ಯನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ೨. ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣ.

ಸದ್ಗುಣಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡದಂಥ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಯುವಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ದೋಷಪೂರಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಅವಜ್ಞೆ. ಈ ಎರಡೂ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಮಾನವಸೇವೆಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರುವ ಶೀಲವಂತ ಯುವಕರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಇಂಬುಕೊಡುವ ಪ್ರೇರಣಾಶಕ್ತಿ ಇರುವುದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸಂದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅವರು 'ತ್ಯಾಗ' ಮತ್ತು 'ಸೇವೆ' ಎಂಬ ಅವಳಿ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಯುವಕರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಒಗೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಚೈತನ್ಯ ಒದಗಿಬಂದದ್ದು ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದ ಯುವಪೀಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಆದರ್ಶದ ಬೆಳಕು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಪಸರಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಯುವಜನತೆ ಆದರ್ಶಹೀನರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ.

ಯುವಚೇತನ - ರಾಷ್ಟ್ರಚೇತನ: ಯುವಜನತೆಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕ ವಾದಂಥವು. ವೃಷ್ಟಿಹಿತವೇ ಸಮಷ್ಟಿಹಿತವಲ್ಲವೇ?! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೈತನ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ತಾನೇ ನಮಗೆ ಒದಗಿಬರುತ್ತದೆ? ಯುವಚೇತನವೆಂಬ ಅಮೂರ್ತವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂರ್ತೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವೃಕ್ಷಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಅಂಥ ಅಪೂರ್ವವೃಕ್ಷಿಯೇ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು.

ಹೀಗೆ ನೈಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ 'ಯುವ ಚೇತನ'. ಅವರ ವೃಕ್ಷಿತ್ವ ಮಾತ್ರವೇ ಯುವಕರಿಗೆ ಜೀವದಾಯಿನಿ ಚೇತನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಲ್ಲುದು. ಅದೇ ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೂ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾರು ಯುವಚೇತನರೋ, ಅವರೇ ರಾಷ್ಟ್ರಚೇತನರೂ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಪರಮಾದ್ಭುತ ಚೇತನ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು.

✍